

FENT CARREERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 177

Any XV

MAIG, 2001

UNA NIT INOBLIDABLE

Sumari

Editorial i sumari	2
L'oficina de Sa Nostra celebra amb una festa les obres de millora	3
Una nit inoblidable	4
Una col·lecció de llibres molt singular ..	6
Pas per a dues bísties	7
Racó de cuina: Llom de porc amb taronja ..	7
De frustracions	8
Quants som a Maria	9
Trobada de joves a la Colònia de Sant Pere	9
Imatges de Pasqua	10
Bullit de Notícies	12
Demografia. Telèfons d'interès	14
El temps.	15
De Viatge, amb Viatges Martel	15
Novo religiositat del segle XXI	16
Dos poemes a Don Miquel Oliver	16
Carta des de València	17
Queixes sobre la plaça des Mercat ..	17
Antenes de Telefonía Mòbil	17
Ignorància re(i)al o ofensiva real?	18
Queixa electrònica a la casa reial	19
Queixa mallorquina a la casa reial	19
Pot passar el futur tren per Maria? ..	20
Va de Costums	20
Carrerany Esportiu:	
Pujada a Lluc abril 2001	22
XVII pla de Mallorca. Altres notícies	23
Notícies de la Biblioteca	24

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol
Joan Gelabert
Francisca Bergas
Miquel Morey
Josep Ferriol

EDITORIAL

Ai, Déu meu! Ara també s'hi ha posat el rei. Com si no en tingués prou amb regnar. Ara també ha d'opinar i dogmatitzar. I clar, posar-se a favor del fort. Ens referim, és clar, a les paraules que pronuncià el Rey Joan Carles, el dia de Sant Jordi, en el discurs de l'entrega del premi Cervantes, en què afirmà que el castellà mai havia estat imposat.

Davant les protestes dels sectors nacionalistes catalans i bascs, el president de govern espanyol, Sr. Aznar, opinà que això eren ximpleries i que el que ens passa és que tenim "la coa de palla" i per qualsevol cosa ens molestem.

El que és ben cert és que la nostra llengua està en regressió i si no som nosaltres mateixos els que la defensam i lluitam per ella fins que estigui al primer lloc dins la nostra societat no ho farà ningú i pel que pareix, tampoc el "nostre" rei.

Aquest dies s'han anat desenvolupant una sèrie d'actes i crides públiques amb l'objectiu d'arribar a la plena normalització de la llengua i l'autogovern. Aquests començaren el mes de març a Lluc, amb la trobada de socis i amics de l'OCB. El darrer cap de setmana tingué lloc a Felanitx l'Acampallengua, dia 5 de maig a Palma, tindrà lloc la XVII Trobada d'Escoles Mallorquines i la VII Diada Popular per la Llengua i l'Autogovern, a Ses Voltes.

Tot això són actes festius i cridaners per a donar a conèixer el problema: el que ara ens cal és que tots i cada un de nosaltres visquem el nostre dia a dia en català, en mallorquí, i que el nostre govern i parlament ens doti de la legislació adequada per a fer-ho.

I què no ens venguin amb romanços!

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Antoni Gelabert Mas, Antoni Fiol Morey, Miquel Oliver i Roig, Miquel Rosselló i Quetglas, Lluc Matas, Josep Ferriol Torelló, Cecili Buele i Ramis, Francesc Bujosa, Grup d'Esplai Es Rebrot, Catalina Ferriol Torelló, Antoni Font Castelló, Ricard Colom.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
c/e: fentcarrerany@premsaforana.com
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

La redacció de Fent Carrerany
no es fa responsable de les
opinions dels qui hi escriuen

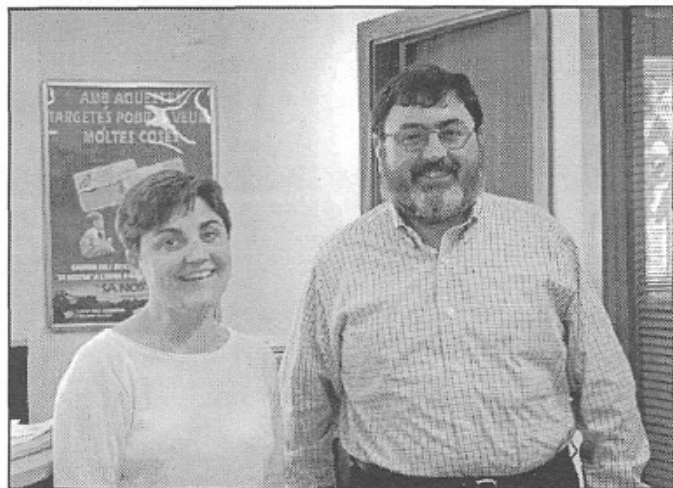
Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

L'oficina de Maria de "SA NOSTRA" celebra amb una festa les obres de millora

La festa fou la protagonista de la jornada de dia 26 d'abril horabaixa a l'oficina de Maria de la Salut. El motiu de la celebració fou la reforma que s'ha dut a terme en aquesta emblemàtica oficina, la qual es troba a la "millor cantonada de la plaça del municipi", segons el seu delegat. Aquesta reforma representa una millora que respon, tant a curt com a llarg termini, a les noves necessitats dels seus clients i empleats.

Reforma total per millorar el servei

L'oficina 0034 es troba a la Plaça del Pou número 11 i després de la reforma no té res a veure amb la d'abans. "La rehabilitació que s'ha escollit és total", ha expressat el seu delegat, Bartomeu Ribot Rosselló, qui no pot amagar que aquests tres mesos d'obres han estat "eterns" ja que l'oficina ha romàs sempre oberta. "La rajola ha estat substituïda per parquet, s'han instal·lat noves vidrieries i el mobiliari és molt acollidor. Conjuntament, ha quedat un espai molt més obert, i ja hem rebut l'enhorabona d'alguns dels clients".

A l'oficina hi treballa com a delegat, des de fa 17 anys, en Bartomeu Ribot qui en porta 21 a l'Entitat. Antònia Servera és la sotsdelegada i va començar fa deu anys. Tots dos estan molt contents amb aquesta reforma: «conjuntament, ha quedat un espai molt més obert, i ja hem rebut l'enhorabona d'alguns dels clients. Esperam que avui passi molta gent per l'oficina. S'han convidat 700 persones».

61 anys al servei de Maria

Si les parets d'aquesta oficina poguessin parlar tendrien moltes coses per contar, després dels més de 60 anys d'existència. Alguns dels companys més veterans de "SA NOSTRA" fan memòria per recordar els noms d'alguns dels empleats que han passat per aquesta sucursal: Bartomeu Pizà, Bartomeu Inglada, Antoni Pareja,

Guillem Morlà, Miquel Gayà, Joan Ferragut, Biel Morell, Sinto Soberats...

El seu delegat recorda interessants anècdotes com aquesta: "SA NOSTRA" va ser la primera entitat financera que es va establir en aquest municipi. Només s'obria els dissabtes i diumenges, el seu encarregat era de Sóller i quedava a dormir a l'hostal de Maria".

Pejades de "SA NOSTRA"

A vegades la memòria falla, emperò el que és ben cert és que "SA NOSTRA", des de la seva implantació en aquest municipi de 1.700 habitants, ha mantingut una relació molt bona amb la gent i amb les institucions. De fet, les iniciatives de l'Obra Social i Cultural han deixat petjades importants.

Són una mostra d'aquestes actuacions, per exemple, la construcció i recent rehabilitació i manteniment de la pista poliesportiva, o l'adquisició del solar que "SA NOSTRA" va cedir a l'Ajuntament on es va construir posteriorment el club de la tercera edat. També s'organitzen de forma periòdica activitats culturals, com l'actuació de la Camerata "SA NOSTRA", els recitals poètics amb figures de primera línia o la recent exposició "Juguets artesanals de les illes".

Aquí teniu dues imatges de dos moments de la festa d'inauguració de l'oficina remodelada

UNA NIT INOBLIDABLE

La nit del divendres dia 20 d'abril serà recordada per molta gent del nostre poble. No sé si caldria dir per culpa del temps o gràcies al temps, però fos per una cosa o per l'altra el cert fou que un acte que s'havia de fer a la Plaça des Pou - acabà fent-se dins de l'església. Beneïda l'hora -i no és cap joc de paraules- en què això succeí, perquè l'espectacle que es va poder veure fou d'antologia i el marc incomparable.

S'havia aconseguit, després de moltes gestions, que uns grups que participaven al Festival de Danses Floklòriques que organitza l'Ajuntament de Palma i l'IBATUR, vinguessin a fer una actuació a Maria i que el grup de Ball de Bot de Maria So de Castanyetes actués d'amfitrió.

I així fou. Només que no es comptava que aquells dies el temps va fer un gir espectacular i es posà d'aigua, fred i vent, cosa que feia del tot inviable la Plaça com a marc de l'esdeveniment. I es feren gestions amb el rector i aquest assenyadament cedí les instal·lacions per a l'acte, cosa que la gent li agrai del tot, ja que es demostrà que l'esdeveniment s'ho valia.

En un temple on els bancs foren desplaçats cap als quatre laterals de la seva planta rectangular, deixant un enorme espai central buit, els tres grups presents, So de Castanyetes, (Nom dels anglesos) i (Nom dels txecs) feren les delícies de la nombrosa quantitat de gent que omplí l'església a pesar de la mala nit atmosfèrica.

Els primers a actuar foren els amfitrions mariers. I l'agrupació de Maria no tan sols no decebé gens ni mica de la resta de grups, sinó que demostrà que dia a dia milloren i han arribat a un nivell de maduresa considerable. Des dels més menuts als més grans tots quallaren

una gran actuació.

Un jove que acompanyà els grups s'encarregà de fer la presentació dels anglesos que actuaren seguidament. Uns dansaires veterans que acompanyats d'uns músics que tocaven en directe executaren tot un seguit de danses cortesanes angleses dels segles XVIII i XIX. Els dansaires anglesos anaven formant un complicat joc de figures que es feien i es desfeien amb uns moviments plens d'harmonia, serenor i tranquil·litat, complexíssims i amb gran plasticitat. Els darrers foren els txecs. Una formació jove -els seus components tenien entre els 14 i els 25 anys- que va fer les delícies dels assistents. Fou com un rampell que tot d'una que començaren a executar les seves danses (polques, sobretot) deixaren bocabadada la gent. Amb moviments enèrgics i acompanyant-se d'uns sons guturals emesos pels mateixos dansaires deixaren una bona mostra del seu art. Al final, acompanyats d'una guitarra, un violí, un poc de percussió i unes veus angelicals interpretaren tot un seguit de cançons populars txeques. La gent quedà embadalida, ja que la sonoritat de l'església de Maria contribuï a ressaltar encara més aquelles veus.

Les mambelletes de la gent, cada cop que acabaven una peça, deixava ben a les clares l'entusiasme per aquella actuació memorable i que esperam veure repetida l'any que ve.

El batle de Maria va lliurar un present a aquestes agrupacions en nom de tot el poble per la seva actuació i al final foren convidats a tastar els productes típics de la nostra terra.

A veure si l'any que ve es pot repetir l'experiència i en el mateix marc.

Al reportatge fotogràfic hi podeu veure tots els grups actuant dins l'excel·lent marc de l'església. El batle els feu entrega d'un present als diferents grups i al final posaren tots plegats per a la foto.

UNA COL·LECCIÓ DE LLIBRES MOLT SINGULAR

Si hi ha un indret de les nostres illes on la propera celebració del Dia del Llibre ha d'adquirir enguany una rellevància molt significativa, sense cap dubte és a l'illa de Formentera.

En qüestions relacionades amb l'aplec, conservació i difusió de llibres, l'illa de Formentera compta a l'actualitat amb un dels tresors més inèdits a les nostres contrades: es tracta, ni més ni pus, de tot un treball realitzat per un d'aquells ciutadans nordamericans cultes que s'hi varen instal·lar fa uns anys, i que esdevé del tot únic i singular.

A finals dels anys 60, Robert Lewis Baldon, un jove arquitecte que se n'havia anat del continent nordamericà i s'havia volgut instal·lar en una illa tan mediterrània com Formentera, va aconseguir arreplegar llibres de més d'un centenar d'autors, relacionats d'una manera o una altra amb l'illa.

Sense cap casta de recança i amb un gran delit, va voler destinar el seu propi domicili particular, situat a Sant Ferran, a allò que primer anomenà la Casa dels Llibres, i posteriorment la Biblioteca Internacional de Formentera.

En aquesta Casa d'en Bob, va arribar a haver-hi prop de trenta mil llibres. S'hi arreplegà una autèntica obra magna de milers de toms redactats en més d'una dotzena d'idiomes.

Lloc de trobada per a la gent més inquieta i dinàmica dels anys 60, en aquesta Casa d'en Bob, hi varen compondre

temes autors tan coneguts com Pete Sinfield de King Crimson (Formentera, Islas, Formentera Lady..), Bob Dylan, Chris Rea. També s'hi feren presents en diverses ocasions membres de Pink Floyd i molts d'altres personatges relacionats amb temes multidisciplinars.

En Bob morí l'any 1997. I tot aquell embalum de llibres va ser depositat dins unes capsas. Qualcú va voler evitar que es perdés per a sempre un tresor tan valuós com aquell. A l'actualitat, tots aquests llibres es troben fent malbé dins un dels magatzems del poble.

No és estrany que s'hi hagi volgut constituir una associació cultural, que es denomina AMICS DE LA BIBLIOTECA INTERNACIONAL DE FORMENTERA, i que, amb més voluntat i ganes que mitjans i recursos disponibles, pretén continuar aquella tasca que hi va iniciar en Bob.

Tampoc no resulta gens estrany que, amb motiu de la propera celebració del Dia del Llibre, aquesta associació cultural s'hagi decidit a reclamar públicament una atenció molt més intensa per part del conjunt de les institucions públiques illenques, amb la finalitat que s'arribi a trobar el lloc més adient per a la conservació i consulta d'aquest embalum de llibres que varen ser "donats per Bob, i posats totalment a disposició del poble de Formentera, com a darrera voluntat".

Cal esperar i desitjar que una demanda cultural com aquesta sigui atesa com pertoca. Formentera s'ho mereix. Mallorca, 19 d'abril de 2001.

Cecili Buele i Ramis
Diputat del PSM-Entesa Nacionalista
al Parlament de les Illes Balears

FESTA DE SANT JORDI A SA PLAÇA

Igual que l'any passat, encara que enguany es va avançar un dia per fer-ho coincidir en diumenge, també tenguérem paradeta de llibres per la festa de Sant Jordi. En Toni i na Francisca de Sa Papereria, posaren una parada i obsequiaren tots els compradors amb la tradicional rosa de Sant Jordi.

"PAS PER A DUES BÍSTIES"

A continuació reproduïm un escrit de l'articulista del Diari de Balears, Francesc Bujosa, aparegut el passat 20 d'abril, on parla de qui fou rector de Maria, durant unes quantes dècades, don Miquel Estades. L'article parla d'ell i de la seva relació amb els mariers i conta una anècdota divertida del seu pas pel nostre poble.

En Joan Sunyer és un capellà i misser, una mica anticlerical i amb el qual m'uneix una vella i em sembla que indestructible amistat. Una amistat que vàrem congriar quan ell era vicari i jo un estudiant insolent que és la manera amable —i jo ho som, amable, amb mi mateix— de dir estúpid. Discutíem sobre assumptes que podríem etiquetar com de nova tecnologia. No aclarírem res, però sí que ens vàrem fer molt amics, tan amics que en Joan continua estimant-me tot i que diu que he arribat a escriure del tema més baix i groller que ho es pugui imaginar: de bísties. Jo, que sabia discutir sobre el sexe dels àngels! L'amistat és tan grossa que hi ha algunes setmanes que en Joan em fa l'honor de llegir-me. Ho fa amb esperit crític i em retreu els errors que comet, que són més espessos del que jo voldria. La darrera vegada que m'ha confessat haver-me llegit —encara que no entès del tot— ha estat sobre la columna que vaig fer en què vaig intentar explicar que l'ample dels coets americans venia determinat per l'ample que tenien els carros romans estirats per dos cavalls. En Joan Sunyer em va dir que hauria estat oportú contar l'anècdota que coneixíem de quan érem joves del capellà Bolero. Té tota la raó i ara miraré de fer cabals. El capellà Bolero nomia Miquel Estades i era, com jo, natural d'Esporles. Era —diuen els que el varen conèixer— un home d'una fe profunda i sense matisos. D'una moral estricta i en certa manera una mica no, un molt misogin.

Rabiüt i d'expressió aspra i rotunda, cridava contra els pecats i contra els pecadors. Barrejava públicament els que no duïen una via tan virtuosa com la que ell predicava. Una vegada va barrejar tan fort els mariandos que feien oli en els bancs de l'església, que es va trencar i l'hagueren d'ajudar a baixar de la trona. Tenia don Miquel, una llibreta en què apuntava tots aquells que havien comès un excés contra la moral i els posava penitències una mica desproporcionades. Però el capellà Bolero tot i el seu caràcter va sintonitzar amb el poble de Maria, i fou un personatge estimat i apreciat pels mariandos. Una de les virtuts que probablement tenia don Miquel Estades era que es feia entendre. Vull dir que sabia emprar un llenguatge directe i clar. Coneixia els extraordinaris recursos metafòrics de la nostra llengua i en feia bon ús. Un dia —ara comença el succeït— el bisbe va anar de visita pastoral a Maria. Eren aquells temps, quan el bisbe anava als pobles amb un cotxe negre i solemne acompanyat sempre del vicari general. Quan el bisbe va arribar a Maria l'església estava estibada i molta gent per defora, que quan va veure que davallava va acudir a besar-li l'anell. Ho feren de manera esburbada i sense gens d'ordre, i aviat es formà un remolí de gent que impedia que el bisbe i el vicari general poguessin avançar cap a l'església. El capellà va acudir en ajut de la jerarquia que tant respectava i va començar a cridar amb bon mallorquí "Deixau paaaas, deixau paaaas. Pas per a dues bísties, Pas per a dues bísties, he dit!" La gernació es va obrir com si fossin les aigües del Jordà i és que el capellà Bolero sabia emprar les paraules justes i sabia, també, que el pas per a dues bísties era —és encara?— una mesura d'espai universalment entesa. El bisbe i el vicari general avançaren majestuosament mentre don Miquel Estades insistia: "Pas, paaaas per a dues bísties".

Francesc Bujosa

RACÓ DE CUINA

LLOM DE PORC AMB TARONJA

INGREDIENTS:

-1 kg. de llom (un sol tros)	-1 ceba
-2 grans d'all	-6 taronges
-pebre bo	-julivert
-oli d'oliva	-pebre bo.

PREPARACIÓ

Lligam el llom amb un fil ben fi i li posam sal i pebre bo a gust.

Posam oli dins una greixonera i, quan sigui ben calent hi posam el llom, la ceba tallada a trossos, 2 grans

d'all pelats i el julivert.

Quan el llom sigui ros, s'hi tira el suc de 4 taronges i es deixa coure a foc baix amb la greixonera tapada.

Quan la carn sigui quasi cuita, pelar les altres 2 taronges, fer tallades rodones i afegir-les a la greixonera i deixar al foc fins que sigui cuit el llom.

Treim el llom, llevam el fil i feim tallades, passam la salsa per un colador xinès i regam amb la salsa les tallades de llom, adornam el plat amb les tallades rodones de taronja.

Molt bon profit.

Antoni Fiol Morey

De frustracions

La frustració prové de la conseqüència de no haver pogut assolir una meta, però les metes no han de funcionar a pinyó fixo. N'hi ha tantes com capacitats tenim, i de capacitats tothom en té moltes si les se creu. No arribar primer no vol dir que no siguis tan bo com aquest.

Hi arriba perquè competeix i cal molt més arribar-hi passejant. Passejar no estressa, i competir sí, i sols competeixen els que volen ser o primers o segons o tercers. Els altres són tan primers com el primer, o millors que el primer perquè no es volen estressar, i per tant, són menys massoquistes.

De sopes n'hi ha per tothom, si no ens les roben evidentment. Caminar, alenar, mirar al cel i després a la terra i tornar alenar. Un, dos; dos, un. Darrera queda el camí i ara cal la passa nova, la sensació bona, l'autèntica. I ve el record, passar-lo pel sedàs fins a fer-lo virtualment bell com na Francisca i gran, tan GRAN com Maria. Ara toca al temor. Cercam el temor. "ou": compta fins a deu i pensar en la millor sensació que em tengué mai. El temor fuig. Respirar i escoltar, escoltar aquella veu tan nostra que em neutralitzant tant. On és?. Ara la tenc, i som bo i tornaré millor, tan bo i millor com el primer que sense perdre ni un àtom de la seva posició vol arribar passejant com si fos un borinot que s'escolta i que cerca més que arribar disfrutar del camí. No refer ni justificar cap passa, sols caminar, caminar i escoltar-se. No et pots escoltar? O no ho vols? Realment tens veu? N'has de tenir perquè jo en tenc d'ença que no mir la TV ni llegesc els diaris. Els llegeixes tu? Per què ho fas? Ho fas per quedar sol, tan sol com jo estava quan la mirava i els llegia? Ho fas per aprendre a vacil·lar segons uns models que podrien ser el del distorsionament improvisat de Maties Vallés o el "papallònic" reciclat de Biel Mesquida o el de canonge mallorcano de Cinto Planes.

Tria el que vulguis, però imitant, imitant el deliri dels altres, com pots trobar mai el realment teu? Imitar és renegar a la pròpia identitat. És perdre's en el caos caòtic de l'altre, que és com tu i que si imita no et dirà a qui. No t'ho dirà perquè en la imitació no siguis tan bo com ell. Deixa'l anar que si cerques realment escoltar-te ets cent mil vegades millor que ell perquè et cerques des de l'anonimat del qui passetja, opina, calla i atorga quan convé a una única veu, la teva, la tan indiscutiblement teva com la vida i el dret a passejar.

Et queixes de la circumstància? Pots canviar-la o llimar-la? Sí, segur que pots, doncs posa-hi a cada passa tot l'instint per a fer-ho. Si no basta l'instint posa-hi el que has après. Si no basta el que has après, intenta-ho amb la intuïció. Veus com hi havia mil sortides? Veus com sols es frusten els qui no saben passejar per molt primers que arribin?, veus com no cal competir per a sentir-se bé? Ara ho saps i estàs segur de no tornar a ensopegar amb el mateix problema.

Ara ho saps, i saps que no et convenen les males companyies que t'exigeixen que siguis tan baix i vil com ells. Ara ho saps, i no tornaràs a escoltar més que allò que et fa tu, i allò que et fa tu ets tu. Molts d'altres, els tarats que voldrien ser tu o com tu, et diran hipòcritament que són millors que tu, però el que volen, els que tenen més mala llet de tots, és que tu no siguis ningú, és a dir tan sols com ells.

La tara, tara, i molt que tara: tara tant com una tara tarada. Tothom en té de tares. La pitjor de totes no és adonar-se'n sinó voler que tots siguin tan tarats com la pitjor tara que un pot tenir: odiar i exigir que s'odiï representant que no odia, i així tot el sant puta dia. Cauen els Parenostres, vénen les Avemaries.

Tot són problemes. Tot són hòsties en vinagre i fer l'indi. Cada dia igual. Cada dia un rosari, fins que uep! Què ha passat? On és el món que jo em pensava tenir pels collons? O no ho veus? Ara t'hi té a tu.

PROGRAMA D'ACTES A CELEBRAR AMB MOTIU DEL VUITÈ ANIVERSARI DE LA REVISTA UDOL DE LLUBÍ

(tots els actes tindran lloc al Local de les Entitats, carrer de la Creu, núm. 1)

DIVENDRES, 4 DE MAIG

21'30 h "Per què vénen a cercar l'aigua a Llubí?". Conferència de Damià Perelló Fiol. Presentarà l'acte Jaume Alomar Serra.

DIVENDRES, 11 DE MAIG

21'30 h Presentació de dos llibres de poesia: "Petit patit país", de Víctor Gayà

"Breviari de la cendra", de Pere Joan Martorell.

DIUMENGE, 20 DE MAIG

21'30 h "De Concepció Ribes a Antoni Maria Alcover". Conferència de Jaume Guiscafrè.

En farà la presentació Joan Mas i Vives.

DIVENDRES, 25 DE MAIG

21'30 h "El pèl de l'esperit. Blai Bonet escènic". Recital poètic i escènic a càrrec d'Antoni Artigues, Toni de Cúber, Lorena Martí, Carles Rebassa, Estefania Reus i Aina Vallespir.

Presentarà l'acte Gabriel Oliver "Majoral".

DIUMENGE, 27 DE MAIG

21'30 h "La segona República a Llubí (1931-1936)". Conferència de Gabriel Alomar Serra.

El presentarà Antoni Contestí Vives.

Udol, la que tothom vol!

QUANTS SOM A MARIA?

Per a aquells que encara no són conscients de la manera com el nostre poble ha canviat aquests darrers cinc anys convendria que passassin per l'Ajuntament i veurien com estan els darrers números pel que fa a l'empadronament.

A començaments del mes de febrer el total de persones empadronades a Maria era de 1905, distribuïdes de la següent manera:

Ciutadans Europeus:	1767
Espanya	1735
França	1
Regne Unit	4
Rep. Fed. Alemanya	24
Suècia	2
Armènia	1
Ciutadans Africans:	100
Marroc	100
Ciutadans Americans:	38
Argentina	3
Bolívia	2
Equador	32
Uruguai	1
Total empadronats:.....	1905

Aquesta fotografia fou feta a la plaça de Maria el passat primer de maig

Dia 6 d'abril, encara no dos mesos més tard, l'empadronament ja comptava amb 14 marroquins més censats i 7 equatorians més, 2 alemanys i 2 uruguaians més, etc.

Si davant d'aquesta veritable allau no es fa una política d'integració ben feta, el futur del poble pot experimentar un canvi de dimensions ben considerables, el major de la seva història. Tot això sense tenir en compte tots aquells immigrants il·legals que no han passat per les oficines municipals i que poden ser ben bé un centenar més. Negar-se a fer res és condemnar bona part d'aquesta població a la guetització cultural i lingüística, a fer una separació entre els veïnats del nostre poble i a encarar-se amb un futur ben complicat.

Si els recursos municipals són el que són i no n'hi ha més, cal exigir l'ajuda, és a dir recursos, i la implicació dels poder supramunicipals (Mancomunitat, Consell de Mallorca, Govern de les Illes i el Govern de l'estat).

TROBADA DE JOVES A LA COLÒNIA DE SANT PERE

El grup de joves del Grup d'esplai "Es Rebrot" anaren a la II trobada de joves que es va realitzar el 31 de març i l'1 d'abril a la Colònia de Sant Pere.

Durant tot el cap de setmana es realitzaren diversos tallers com per exemple estampació de camisetes, ball, jocs de taula, a més es van poder practicar diferents esports (tir amb arc, voleibol, etc). El diumenge es va anar d'excursió a l'ermita de Betlem.

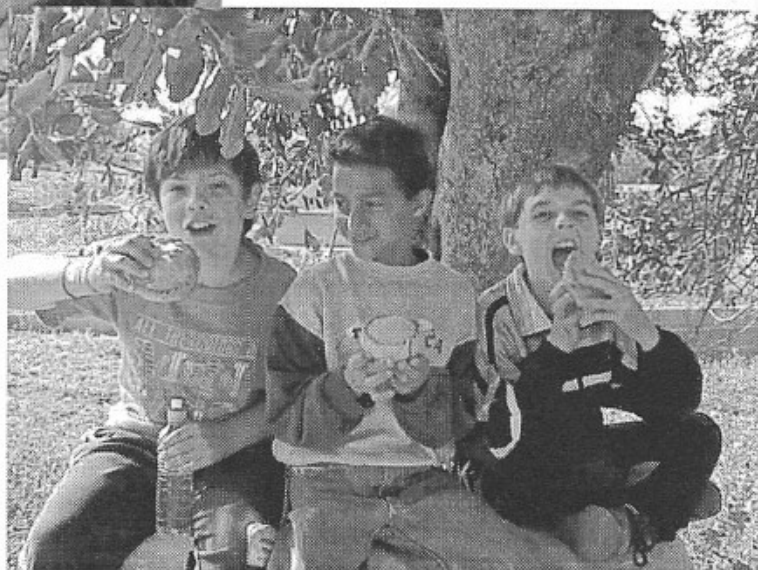
Els joves tingueren l'oportunitat de conèixer amb altres joves de la seva edat dels diferents grups d'Esplai de Mallorca.

Ens sap greu pels joves que no pogueren venir degut a les normes imposades per a l'organització de la Trobada. Un altre any serà!

PASQUA EN IMATGES

Els al·lots de l'escola, el dimarts Sant feren les panades ajudats per alguns majors i el dimecres anaren a menjar-se-les a Son Perot.

Ummmm! Qué són de bones!

Aquesta foto ja és passat Pasqua. Però com que la tenim i no volem esperar un mes, la publicam. Són els menuts de l'escola de baix a S'Olivaret d'Alaró.

OLA BRUNKET (EX-ABBA) & SWEDISH JAZZGROUP, en un moment de la seva actuació al pati de Ca Ses Monges. Fou el primer acte del programa de les festes de Pasqua

Catalina Gelabert, Eduvigis Torres i Andreu Caballero recitaren poemes per commemorar la diada del llibre

Inauguració de l'exposició de pintura i escultura de Juli Huertas a Ca Ses Monges.

PA amb OL

BAR RESTAURANT

"SES TARRAGONES"

Pa amb oli
i
Carn torrada

Carret. Petra - Sta. Margalida Km. 0'600 - Tel.: 971 52 53 16

BULLIT DE NOTÍCIES

EL DARRER LLIBRE DE POEMES DE LLUC MATAS JA ÉS AL CARRER

Encara que no s'hagi fet la presentació oficial, el darrer llibre de poemes del nostre amic i col·laborador Lluç Matas ja és al carrer.

Dins de la col·lecció La Butzeta, de l'Editorial Leonard Muntaner, el nou llibre d'en Lluç, està dividit en tres parts: Provatures, Definicions i Sensacions, i segons definició del mateix autor, arreplega el fruit de dos anys de feina. Un llibre de diàleg amb un mateix, un llibre ple d'autenticitat i que l'autor dedica a Maria Auba Barceló. Els eters temes de la poesia com l'amor, la mort, el pas del temps, els dubtes, etc formen el lligam del nou poemari. Esperem que prest en poguem fer una presentació al nostre poble.

PREMIS DE MAIG DE L'OCB D'INCA

Amb la finalitat de reconèixer i estimular els mèrits d'entitats, institucions o persones que dins el seu àmbit estan treballant per afavorir l'ús normal de la nostra llengua, i per a promoure la cultura mitjançant activitats de caràcter lúdic, popular o artístic, la delegació de l'OCB d'Inca convoca per 4a vegada la concessió dels Premis de Maig. Aquests són el premi Berenguer d'Anoia, el premi Miquel Duran i Saurina i el premi Pare Miquel Colom. El veredictes es farà públic al llarg del sopar dels IV Premis de Maig.

L'ACAMPAL·LENGUA A FELANITX

El darrer cap de setmana del mes d'Abril, a Felanitx s'organitzà una nova edició de l'Acampallengua, acte promogut per la Plataforma de Joves de Mallorca per la llengua, entitat que arreplega un nombrós grups

d'associacions i entitats juvenils mallorquines preocupades pel futur de la nostra llengua i que cada any organitzen activitats per promoure el seu ús entre els seus joves membres. A l'edició d'enguany, a Felanitx, hi acudí una nombrosa representació de joves i al·lotes de Maria que acamparen al Parc de Felanitx i gaudiren de les activitats que allí s'hi programaren.

ESTADA A S'OLIVARET (ALARÓ)

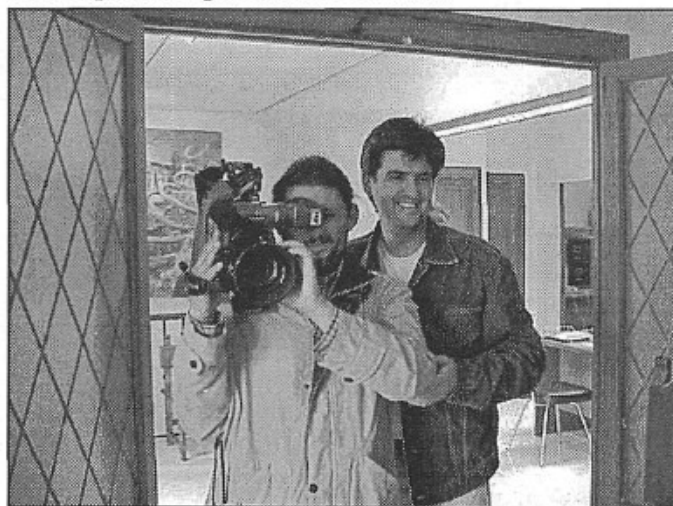
Els alumnes d'Educació Infantil de l'Escola de Maria han fet una estada de dos dies, dies 26 i 27 d'abril, al camp d'aprenentatge de s'Olivaret d'Alaró, junt amb les seves mestres. La cosa ha anat prou bé i tots arribaren satisfets i cansats.

CONFERÈNCIA SOBRE EL CÀNCER A LA CAPELLA FONDA

El passat dia 28 d'abril va tenir lloc, a la Capella Fonda, la presentació de la Junta Local de l'Associació contra el Càncer "AECC" per part de la presidenta de les Balears Teresa Martorell Riera. Seguidament va parlar el metge oncòleg Onofre Sureda Pons, President del Comitè Tècnic de l'Associació. El títol de la conferència era: "El càncer: la por i l'esperança". Fou molt interessant i l'assistència de públic fou nombrosa.

EL PUNT D'INFORMACIÓ JUVENIL JA TÉ LA GUIA DE VACANCES

La bibliotecària ens ha informat que ja està a disposició de qui li interessi la Guia de Vacances per aquest proper estiu. Així podeu preparar en temps la preparació del temps lliure quan s'acabi l'escola.

CANAL 4 EMETRÀ UN PROGRAMA SOBRE MARIA

Un equip de la televisió de Palma, Canal 4, s'ha

BULLIT DE NOTÍCIES

desplaçat un grapat de dies al nostre poble per gravar imatges i parlar amb la gent. El primer dia que venguéren fou divendres dia 20, el mateix dia de l'actuació dels grups de danses folklòriques, però el mal temps va impedir que poguessin gravar totes les imatges que volien i tornaren al cap d'una setmana. Amb tot elo que gravaren faran un especial sobre Maria. L'emissió del programa s'emetrà els propers dies 16 i 19 de maig a les 21 hores, encara que ens han dit que ho anunciaran amb una crida perquè tothom ho pugui saber i veure-ho.

RECITAL DE POESIA A CA SES MONGES

El passat dissabte dia 21 d'abril va tenir lloc a Ca ses Monges un recital de poesia a càrrec de tres joves rapsodes. Na Caterina Gelabert, n'Eudivigis Torres i n'Andreu Caballero feren una selecció d'una trentena de poemes d'autors ben diversos per tendències, estils i èpoques. Des de poetes clàssics com Costa i Llobera a joves de la darrera fornada, passant per algun clàssic traduït al català, anaren intercalant les seves lectures davant un reduït nombre d'assistents que temerosos de la freda nit, deixaren d'acudir a la interessant vetlada poètica.

EXPOSICIÓ DE PINTURA I ESCULTURA A LA CAPELLA DE CA SES MONGES

També per aquestes festes es va inaugurar a la Capella de Ca ses Monges una interessant exposició d'un artista manacorí, Juli Huertas.

Aquest artista mostrà una vintena llarga d'obres pictòriques i escultòriques, basades totes en la representació de la figura femenina. Amb un estil que recordava en certs moments les rodones formes de les dones de Botero, els nusos que presentà a la Capella, eren plens de matisos i particularitats ben expressives. Les escultures jugaven amb la figura femenina, adoptant formes del cos, inacabades, torsos decapitats, mutilats, com si el fang s'hagués acabat i hagués impedit de fer la figura completa. Un domini excel·lent de l'expressió i de les formes del cos, tant a les pintures com a les escultures, es demostrà amb la bona acollida que tengué l'exposició i les vendes que aconseguí.

CONCERT A CA SES MONGES

Dins el programa de les festes de Pasqua tingué lloc al pati de Ca ses Monges, dia 7 d'abril, un excel·lent concert d'un trio suec el OLA BRUNKET (EX-ABBA) & SWEDISH JAZZGROUP, integrat per bateria, piano elèctric i guitarra. Com que el concert tingué lloc a l'exterior i a la nit baixaren les temperatures, el fred molestà

tant a músics com a espectadors. Però llevat d'això la música de jazz agradà la trentena llarga d'espectadors que hi acudiren.

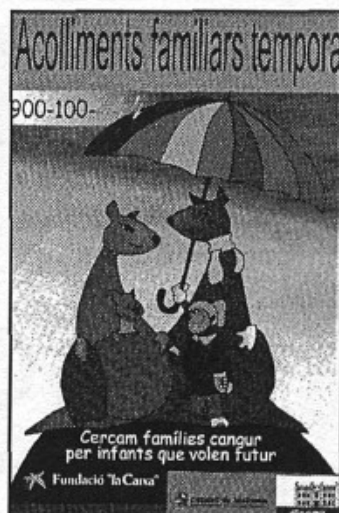

PRESENTACIÓ DE LA FUNDACIÓ NATURA

El passat dia 9 d'abril tingué lloc una roda de premsa seguit d'un berenar mallorquí a les instal·lacions de Natura Parc a Santa Eugènia. El motiu era la presentació de la Fundació Natura Parc: aquesta va néixer el passat dia 23 de març de 2001. Es tracta d'una fundació sense ànim de lucre amb dues funcions clarament diferenciades: una cultural, ja que vol conservar i promoure la fauna i flora autòctones de les Illes Balears, així com la cultura rural de la nostra pagesia; i benèfica, ja que pretén oferir un servei a la natura mitjançant l'acollida i recuperació d'animals salvatges.

PROGRAMA D'ACOLLIMENTS FAMILIARS TEMPORALS

El Departament de Serveis Socials del Consell de Mallorca ha posat en marxa un programa d'Acolliments Familiars Temporals i cerca el que anomenen Famílies Cangurs, i té com objectiu atorgar la guarda d'un menor a una persona o nucli familiar per un temps amb la finalitat d'integrar-lo en una vida familiar que substitueixi o complementi a la seva natural. Si estau interessats en ser Família Cangur podeu telefonar al 900 100 444.

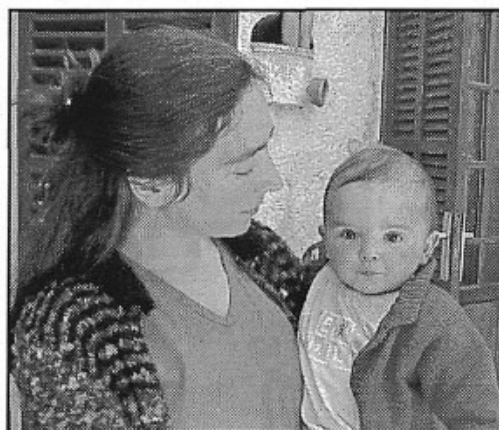
DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Na Maria Matas Mestre va morir el passat dia 28 d'abril a l'edat de 70 anys. Residia a Palma.

Que descansin en pau.

BENVINGUTS:

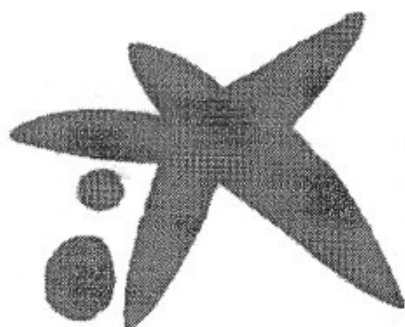
N'Elie Josep Hanoteau fou batejat el passat dia 28 d'abril a l'església de Maria. És fill de Na Maria Antònia Sabater i N'Elie Hanoteau i va néixer a Chamonix (França) dia 5 de setembre del 2000.

Enhorabona als seus pares i demés família.

JA L'HAN FETA:

Pedro Matas Mas i Emilia Montalvo Soto es casaren el passat dia 6 d'abril al Jutjat de Pau de Maria de la Salut.

Que el vostre amor no acabi mai.

"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESA INCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns i dimecres: de 16 a 18 hores.

Dimarts, dijous i divendres: de 16 a 19 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19, 15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

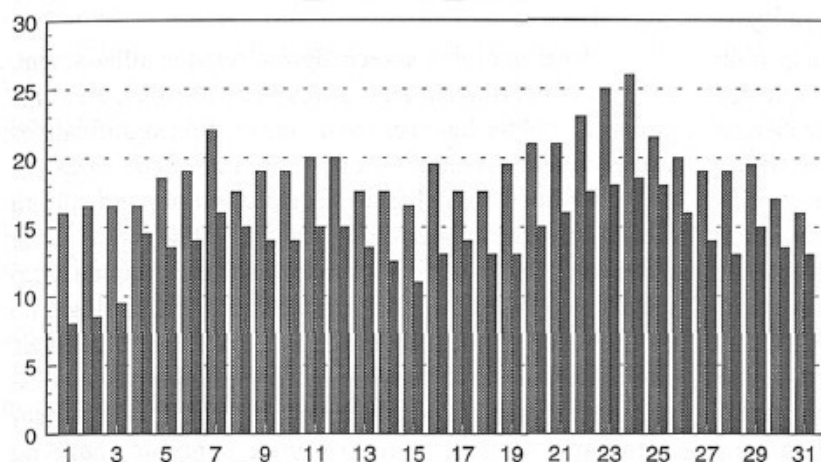
PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU: Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al855043
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al520292
- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al236624

El temps

MES DE MARÇ

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA

Durant aquest mes de març no ha plogut gens

Temperatura Màxima
26° C (Dia 24)
Temperatura Mínima
8,5° C (Dia 2)
Temperatura Mitjana
16,6° C
Mitjana Màximes
19,2° C
Mitjana Mínimes
14° C

De Viatge, amb *Viatges Martel*

Viatges Martel sortejarà un viatge per a dues persones a Menorca o a Eivissa, entre totes les fotografies recents de viatges publicades a Fent Carrerany al llarg del 2001.

5.- "Magnífic exemple de vaca amb seny, no boja, d'Astúries"

6.- "Tocant la gelada aigua del Cantàbric"

NOVA RELIGIOSITAT DEL SEGLE XXI

No tots els éssers humans, inclosos els que arriben a certa edat, els és donat viure el final d'un segle i el principi d'un altre. No és estrany doncs, que les generacions presents, que es troben en la plenitud de les seves facultats (descartam, per la mateixa raó, els nins i ancians decrepits, importants, és clar,

però que no poden opinar) es demanen que serà el segle XXI, si aportarà o no, algun canvi important als corrents del pensament amb que ha acabat el segle XX. Són molts els que, en aquests últims anys, venen dient que si hi haurà canvis notables, que urgeix tornar a certs principis inalterables, i alguns, fins i tot, asseguren que el nou segle o ens donarà una nova dimensió espiritual, o no serà absolutament res.

Realment, no podem tancar un segle amb un balanç negatiu, catastròfic. La història haurà d'agrair els últims 100 anys molt i bé. Les ciències de l'espai ja han superat la fantasia de "Julio Verne (Jules Verne)". La medicina i la cirurgia amb avanços quasi miraculosos. La tecnologia que cada dia afavoreix noves possibilitats, abans que hàgim pogut assimilar les d'ahir. Tantíssimes i inabordables millores en tots els àmbits que eleven el nivell de vida de l'home. Però també el segle XX ha allotjat, en els seus llargs anys, 2 guerres mundials i mil i una guerres locals. Ha accentuat les diferències entre països rics i pobres.

Ha fet de noves tecnologies per armament, cada dia més refinat i cruel. Ha donat cabuda a virus informàtics, i dels altres. I sobretot ha reduït les religions serioses a la seva mínima expressió, mentre ha fet possible la

proliferació de noves religions, sectes, que empresonem l'home en lloc d'alliberar-lo.

Pareix que Déu no ens fa falta ja, perquè tocant un botó amb el dit.- la tecnologia ens serveix tots els miracles que volem.-

Però, per tot, s'aixeca alguna veu que aïlladament, però en concordància amb altres veus aïllades, en altres punts del globus donen el crit d'alarma. Són significatives veus que clamen en el desert.- Crec que no debades.-

Fa uns dies, el gran escriptor Saramago, premi Nobel, fou entrevistat en un canal de televisió i entre d'altres coses interessants manifestà una preocupació davant el fet evident que l'increïble avanç tecnològic no va igual que el progrés humà. Les qüestions espirituals van darrera en el terreny de les conquestes que ens espanten a tots. Aquestes denúncies ens fan pensar Saramago, escriptor, intel·ligent, sensible, però no precisament creient, acusa la falta d'humanitat i espiritualitat d'avui.

Puc dir que a mi "seglar pobret" i mediocre aquests testimonis m'impressionen, des de a mi, des de la meua posició humil i insignificant li demanaria si pogués a l'Església (així amb majúscula), que es defineixi cada dia més, intercedint per un sentit espiritual de la vida. Que deixàs aquella lluita entre "progrés" i "retard", que no és més que un desgast inútil d'energies. Que cercàs una aproximació seria amb altres confessions. Li demanaria que acollís humilment a tantes veus de "solitaris pensaments", escampats pel món que descobreixen, fins i tot des de l'agnosticisme, una parcel·la de veritat important que pogués enriquir el mosaic del pensament cristià tradicional. Una tasca d'integració, no de condemna, a fi d'anar perfilant entre tots un segle XXI, del qual no hagin d'avergonyir-se les generacions futures.

Miquel Rosselló i Quetglas

Poema contestant a Don Miquel Oliver i Roig, respecte a dos sonets que va dedicar a Miquel Rosselló i Quetglas

Ni rotllos ni somniar,
ni fam, Miquel Oliver
ni un cap per agafar
del teu porc versificat,
en què sia un poc grosser.

No t'ha costat el plorar
veient tanta dolentia,
tu saps que ja avui en dia
el món va així com va
i no així com jo voldria.

Jo voldria pau i amor
i què hi hagués germandat,
i el qui no me vol fer costat
pensa que estirà pitjor
i qui no creu amb el senyor
tampoc està obligat,
però el que té dignitat
demostra educació
davant la societat.

Dos sonetos en primavera
des del cel han devallat
i han caigut a dins ca teva
com la rosa que és tan bella
que el teu cor ha perfumat.

Els ocells volen cantar
i canten i no sé on,
si Don Pere Calderón
diu que els somnis, somnis són,
val la pena el somniar.

Adéu Miquel Oliver
a tu i a la companyia;
veig que ja has après molt bé
de compondre poesia
m'has donat molta alegria
sonets d'un mateix roser
que han nascut a dins Maria
amb perfum d'un claveller.

Miquel Rosselló i Quetglas
Inca, a 2 de maig de 2001

Carta des de València

Senyor Director i equip de redacció de la revista Fent Carrerany:

Som a València i el meu germà Pep ha tingut la bona idea d'enviar-me un parell de vegades la revista dels mariers.

He de donar l'enhorabona a tot l'equip de redacció i col·laboradors, primer de tot per la bona preparació professional i periodística que demostra tenir i per la il·lusió que posen per donar a conèixer les noves del poble, així com activitats de tipus cultural que tiren endavant els mariers i mallorquins.

Per citar algun article, he rigut una bona estona amb el d'Antoni Gelabert titulat "El genoma humà i els ratolins".

A q u e s t s articles de caire més s e r i ó s mesclats amb el Bullit de Notícies fan d'aquesta revista una manera de sentir més a prop el poble de Maria.

També he tingut una gran alegria quan he que vist la filla d'una amiga meva, na Ca-

talina Sureda Colombram ha rebut un premi de fi de grau de violí. Enhorabona i que no sia el darrer.

Som una mallorquina que encara que visc a València, tenc les arrels ben ficades a Mallorca i a Maria. Diuen que un arbre sense arrels es mor, jo cada vegada que tenc notícies del poble o reb una sobrassada o una ensaïmada és com si revisqués.

Enhorabona mariers, sou motiu d'orgull, seguïu endavant que arribareu enfora. Abans d'acomiar-me, faré una petita glossa per fer honor a la vena poètica que tot mallorquí duu a dins seu:

Per més racons que he corregut d'Espanya
no n'hi ha cap que me faci canviar,
sempre que pugui, a Mallorca he de tornar,
la meua terra mare, allà on me vaig criar
me dona forces per no baixar la guàrdia.
Visca Maria de la Salut, Visca Mallorca.

València, 25 de març de 2001

Catalina Ferriol Torelló. "Des Forn"

Queixes sobre la plaça del Mercat

Som un grup de mares que tenim fills i filles en edat de jugar i estam indignades en l'estat del parc de la plaça del Mercat.

És un lloc brut i mal cuidat, ple de vidres, pedres i molts de cans del poble van a fer-hi les feines. La gespa és inexistent, l'arena també, la meitat dels jocs no hi són i els pocs que hi ha estan rovellats i espenyats fins i tot són perillosos (el joc de fusta no té el tobogan i tampoc una barrereta protectora perquè no puguin caure).

Ens demanam el perquè no es cuida, essent un lloc fantàstic on tots els nins i nines del poble hi podrien jugar sense perill.

Serà que els usuaris no voten? Els pares sí.

Usuàries de la plaça del Mercat.

ANTENES DE TELEFONIA MÒBIL

Jaume Mestre, batle de Maria de la Salut, Ajuntament de Maria.

Distingit

L'objectiu principal d'aquesta carta és donar a conèixer el rebuig, de la majoria dels veïnats, del repetidor de telefonia mòbil situat al terrat d'una casa, al carrer de s'arraval.

En primer lloc, si us plau observar els fulls de firmes, podreu comprovar els descontent dels veïnats de Maria amb el repetidor.

D'altra banda, la informació que tenim sobre els efectes negatius de les antenes de telefonia mòbil són nombrosos. Això provoca preocupacions respecte a la salut dels veïnats.

En conclusió, entre tots li demanam el possible i un poc més per llevar aquesta cosa.

Atentament,

Antoni Font Castelló

Veïnat

Maria de la Salut, 4 d'abril de 2001

PS. Hem aconseguit 316 firmes

Aquesta és la carta que vaig entregar al batle. Vaig xerrar amb ell i després d'haver-me firmat els fulls de rebuig me va dir que la legalització de les instal·lacions amb l'actual normativa municipal no és possible i que l'ajuntament ha denunciat el cas. Però, entre els veïnats ha quedat una sensació de que tot es queda amb paraules i l'antena encara està posada.

M'agradaria que el batle fes pública la informació que em va donar a mi a través de circulars o que un dia rebés tota la gent interessada a l'ajuntament.

Antoni Font Castelló

IGNORÀNCIA RE(IAL) O OFENSIVA REAL?

Les paraules pronunciades pel rei Joan Carles el passat 23 d'Abril, a la cerimònia de lliurament del Premi Cervantes a l'escriptor Francisco Umbral "Nunca fue la nuestra (la castellana), lengua de imposición, sinó de encuentro; a nadie se le obligó nunca a hablar en castellano: fueron los pueblos más diversos quienes hicieron suyo por voluntad

libérrima, el idioma de Cervantes" i els "aclaridors" comentaris posteriors de la casa reial a les nombroses queixes que aquestes paraules reberen (els admirables assessors i diplomàtics de la Casa Reial encara embolicaren més la troca quan digueren que el monarca es referia només a l'evolució de la llengua castellana a Amèrica, no a l'estat espanyol, segurament ignorant la història més elemental o Ordres Reials com la Reial Cèdula de Carles III de Borbó del 10 de maig de 1770: "...ordenó y mando a mis Virreyes del Perú, Nueva España y Nuevo Reyno de Granada, a los Presidentes, Audiencias, Gobernadores y demás Ministros, jueces y justicias de los mismos Distritos y de las Islas Philipinas y demas adjacentes(...) mi Real Resolucion, disponiendo que desde luego se pongan en práctica y observen los medios que van expresados y ha propuesto el muy Reverendo Arzobispo de México, para que de una vez se llegue a conseguir el que se extingan los diferentes idiomas de que se usa en los mismos Dominios, y sólo se hable el Castellano, como está mandado por repetidas Leyes, Reales Cédulas y Ordenes expedidas en el asunto...") no són de cap manera una anècdota més, una bufetada més, dins de la llarga història de greuges i injustícies que el sector més reaccionari del nacionalisme espanyol, quan se sent fort, amb poder, efectua als altres pobles hispànics amb llengua i cultura diferent.

Que el monarca espanyol no fa més que llegir allò que li donen escrit ja ho sap tothom. La Constitució ho deixa ben clar, regna però no governa. I les disculpes que han aparegut als mitjans de comunicació, per part dels "nostres dirigents" polítics han anat per aquí. Compte que no s'enfadi, no fos cosa que el proper estiu no vengués a estiuemar per aquí. Tota l'artilleria ha apuntat cap a l'inculte i anònim personatge que li va escriure el discurs. I així tothom content. Encara que a un li queda el dubte de si el monarca també llegiria qualsevol discurs que la majoria del moment li donàs, si el seu contingut no fos de l'agrat de la corona.

Però vaja, sembla que d'aquesta manera s'han apaivagat els ànims. I les reaccions no han estat a l'altura de les circumstàncies. N' Antich s'ha mostrat conciliador, no ha motat per res el rei i que bé, potser l'Estat (quan no es

volen donar noms es diu això, l'Estat) hauria de tenir major sensibilitat per la resta de llengües; na Munar, amb un exercici d'amnèsia més preocupant, encara la ficava més endins quan argumentava que amb el rei la llengua castellana mai no havia estat imposada a ningú, que amb la dictadura sí, però ara no (aquesta dona deu fer temps que no ha trepitjat el món escolar actual o determinats serveis públics); el president del PP de Mallorca, Pere Rotger, feia unes declaracions al Diari de Balears que es mereixen que qualcú li faci arribar un volum de la història de la llengua catalana i dels seus "encontres" o més bé "encontronazos" amb el castellà.

Per dellà mar, les reaccions han estat diverses i més o manco les esperades. Mentre el PSOE callava com un mort, per bé que algun dirigent com el seu portaveu Jesús Caldera coincidí amb el Rei en què el castellà "ha sido siempre una lengua de riqueza y no de imposición y que ha permitido expresarse desde el entendimiento y no desde la agresión", la gent del PP, per boca del cappare, Aznar, acusava els qui s'havien sentit ferits per les paraules del monarca de fluïxesa mental i d'excessiva sensibilitat per aquests temes, ja que no veien que el castellà és una veritable llengua d'encontre per a tots els espanyols i que d'imposicions res de res. Fins aquí l'anècdota, encara que no sigui precisament d'anècdotes del que estam parlant, sinó d'un dels més elementals dels drets humans: el coneixement i l'ús de la llengua pròpia en el seu propi territori històric, sense cap classe de restricció constitucionalista, imposada per una majoria sobre una minoria.

La cosa, però, té molta més càrrega de profunditat i va envoltada de tot un seguit d'actuacions que mostren ben a les clares una actitud ben decidida per part de la majoria del PP d'usar tots els mecanismes de poder per fer una nova creuada a l'estil d'aquella tan coneguda "Si eres español, habla la lengua del imperio" i que desmenteix ben a les clares tots aquells subterfugis que deien que s'havien acabat les imposicions.

Si heu seguit a la premsa tot el que fa referència a la tramitació de la Llei del Comerç, aprovada pel Govern de les Illes Balears haureu pogut llegir que el Govern d'Aznar considera inconstitucional que quan un mallorquí vagi a un comerç sigui atès en la nostra llengua de manera obligada ja que això és discriminatori, mentre no és discriminatòria l'obligació d'atendre en castellà, perquè aquesta llengua tothom la coneix. No em negareu que el parany no sigui esplèndid. Per fer-nos tot iguals se'ns iguala en el coneixement del castellà, no en el coneixement del català, ni tan sols del català i castellà alhora, amb la qual cosa sempre que hi hagi una situació de conflicte preval la llengua que tothom coneix. Això, per pura qüestió d'economia lingüística, equival a certificar la defunció d'aquella llengua que és sobrer, ja que si tothom es pot entendre amb l'altra (la castellana, la de tots, la del en-

cuentro), la nostra no té cap funció, ni per tant cap raó de ser. S'ha de reconèixer que el parany lingüísticojurídic és perfecte. Visca la democràcia lingüística dels demòcrates espanyols!

L'ofensiva espanyolista que a través de la televisió s'està fent de les eleccions basques (i on els col·legues del PSOE no fan més assumir el paper d'escolanets espanyols del PP) és de jutjat de guàrdia. A València hem tengut episodis com la prohibició a Acció Cultural de celebrar el seu Homenatge a València a la Plaça de Bous. A Mallorca

hem tastat prohibicions com la que ha fet la Delegada del Govern espanyol a la gent que volia fer una concentració a Inca per reivindicar que les autoritats dedicassin més recursos a fomentar les festes propies dels mallorquins. I així anam fent. Prohibicions, donar-nos gat per llebre, ignorar la història passada i la recent, usar la majoria absoluta per reivindicar una nova concepció espanyola a costa d'anar-nos estrenyent més i més drets.

Quins temps que ens esperen!

Joan Gelabert i Mas

QUEIXA ELECTRÒNICA A LA CASA REIAL

Després de les declaracions del Rei "el castellà no ha estat mai una llengua d'imposició" considerem molt important que hi hagi respostes clares. Us proposem que envieu un correu electrònic a la casa reial queixant-vos per les declaracions. L'adreça electrònica de la casa real és "cecom@casareal.es"

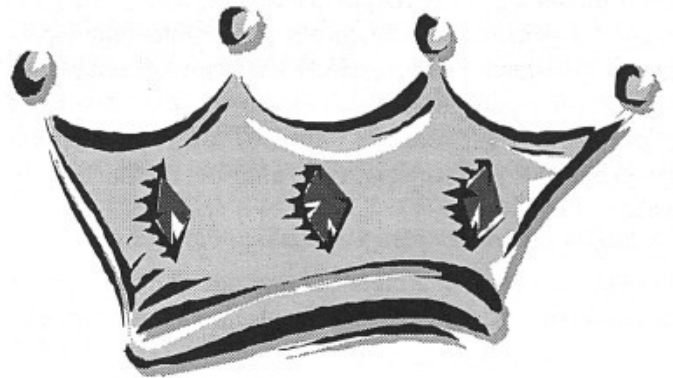
Considerem oportú fer un plantejament de futur, no és només que el castellà ha estat una llengua d'imposició, sinó que avui encara ho és. Alguns dels arguments que podeu fer servir són els següents: - Les afirmacions del Rei fetes el dia de Sant Jordi obeeixen uns objectius polítics emmarcats precisament en una voluntat de continuar imposant el castellà. - Amb aquestes declaracions el monarca deixa clar que només regna pensant amb la gent que usa la llengua castellana, i que discrimina la resta de llengües del "regne". - Recordar no només les persecucions i prohibicions que ha rebut la llengua catalana en pro del castellà des del regnat del rei també Borbó Felip V passant per les dictadures de caràcter feixista del segle XX, sinó deixar palès que aquesta imposició del castellà continua encara avui dia. - Denunciar que el marc legislatiu espanyol és injust i discriminatori, perquè situa el castellà per sobre les altres llengües, començant per la pròpia Constitució, que considera el castellà un dret i un deure, i el català tan sols un dret. Recordar també les més de 200 disposicions (ordres i decrets) que imposen el castellà en diversos sectors i que menystenen la llengua catalana. Per exemple l'obligatorietat d'etiquetar en castellà i no en català. Fer esment també de la discriminació que pateix el català en les administracions de l'Estat que presideix, com per exemple la justícia i hisenda. A més, la no defensa del català suposa la imposició del castellà en aquests camps. - Demanar al monarca que l'Estat Espanyol modifiqui el marc legislatiu i normatiu per tal d'equiparar legislativament el castellà i el català (i les altres llengües parlades en les fronteres que avui es troben sota l'Estat Espanyol) i acabar així amb unes lleis que discriminin els ciutadans per raons de llengua i cultura.

Ricard Colom

QUEIXA MALLORQUINA A LA CASA REIAL

Sr. Cap Casa Reial Espanyola. Madrid. Espanya.

Amb tot el respecte que em mereix la persona i la figura de sa Majestat el Rei, com a Cap d'Estat espanyol a qui he promès i mantengut públicament la lleialtat requerida - sense renunciar al dret d'autodeterminació dels nostres pobles -, em permet fer-vos arribar la meua queixa personal davant les declaracions que efectua sa Majestat el mateix dia de la proppassada festa de Sant Jordi, segons les quals la llengua castellana mai no ha estat imposada enlloc a ningú ni per ningú. Com a ciutadà amant i practicant de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, lament

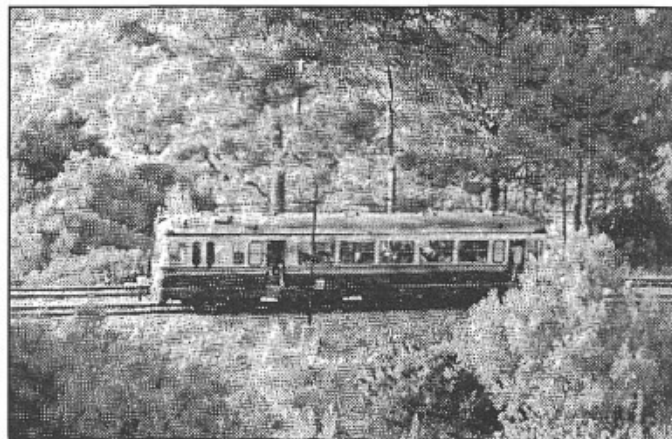
moltíssim que, des de les més altes instàncies institucionals espanyoles, s'estiguin negant uns fets tan evidents com són ara les cèdules reials signades per antecessors reials de la Casa dels Borbons, les lleis i normes espanyoles eminentment restrictives envers altres llengües distintes de la castellana i el comportament polític de governants reacs a la protecció i utilització d'aquestes llengües als àmbits territorials respectius. Consider que les dites manifestacions efectuades per sa Majestat el Rei d'Espanya constitueixen una ofensa molt greu a la mateixa intel·ligència humana, com també a la identitat dels mateixos pobles que parlen castellà i fins i tot a la mateixa credibilitat en la constitució democràtica de l'Estat espanyol. Esper i desig que es tenguin ben present aquesta queixa ciutadana mallorquina, en posteriors intervencions públiques de sa Majestat el Rei d'Espanya.

Atentament, Cecili Buele i Ramis Diputat del PSM-Entesa Nacionalista al Parlament de les Illes Balears.

POT PASSAR EL FUTUR TREN PER MARIA?

Benvolgut Sr. Director:

Aprofitant que el Govern de les Illes ha mostrat més que sensibilitat pel desenvolupament del transport ferroviari, el que mai s'hauria d'haver interromput, i que la nova línia en estudi amb més probabilitat de construir-se es la línia Palma-Inca-Manacor-Artà, dins una seqüència temporal lògica, voldria exposar-li una sèrie de consideracions per fer-les públiques a veure quin seria el seu grau d'acceptació o de possibilitat de tenir-les en compte per part de la gent del nostre poble i del consistori.

El nou panorama de creixement del poble de Sineu per la zona on abans passava el tren i la seva antiga estació, aquesta actualment un centre d'art modern, aconsellen un nou traçat de la línia fèrria, que no seria gens absurd que es desplaçés cap al nord-llevant, es a dir més cap a Defla, o si voleu cap al terme de Maria de la Salut. Aquesta possibilitat ha estat parlada de manera informal per alguns dirigents municipals del poble veí.

Per altra banda, el mateix passa amb la vila de Petra, i allí si que han demanat oficialment els responsables municipals que el nou traçat no travessi per l'interior del poble, per tant no seria gens absurd que el nou traçat es desplaçés cap a llevant, per fora del poble, es a dir que en línia geogràfica tot es desplaçaria cap al terme de Maria de la Salut.

Per tant on vull anar a parar? Doncs que el nou traçat de la via fèrria podria estar tant desplaçat cap al terme del

nostre poble, que no seria impossible imaginar que hi haguera per primera vegada una Estació pròpia de Maria de la Salut, el que podria caure per la zona de Banderola, pam envant pam enrera.

Seria possible, al manco teòricament, que Maria de la Salut tingués per primera vegada a la història una Estació pròpia de tren, ni que fora un Baixador, però que ens permetria disfrutar d'un nou-vell sistema de transport que sens dubte tindrà gran futur en les comunicacions dels anys propers.

Un podrà dir que s'hauria d'aconseguir un transport des del poble fins a l'Estació, però també un s'haurà de desplaçar fins a Sineu per agafar el tren si no canvien els plans; en canvi d'aquesta manera sempre seria la nostra pròpia estació: **ESTACIÓ- MARIA DE LA SALUT.**

Molt cordialment,
Antoni Gelabert Mas

VA DE COSTUMS

Sempre s'ha dit que un costum arriba a ser considerada com a Llei. Ens acostumam a uns actes, unes maneres d'obrar o d'actuar, i si aquestes s'alteren ho notam sensiblement. Per exemple: -Els qui tenim el costum de llegir els diaris segur que trobaríem a

faltar, si un dia no l'hi trobàvem, el número del cupó dels cecs, les esqueles mortuòries, o les cartes al Director... De costums n'hi ha de bons i de no tan bons. Permeteu-me que aprofiti per relatar uns casos al respecte, en què hi vaig intervenir, perquè crec que hi cauen bé dins d'aquest comentari relacionat amb els costums que, de tant de repetir-se, es tornaren lleis.

a. El cas de na Margalida: Na Margalida era una fadrina cinquantona, un poc remugadora, però un àngel, que de tant en tan s'aturava a la carnisseria del Call, que servidor regentava aleshores, per comprar cent grams de carn capolada. I des de la primera vegada la vaig acostumar a fer-li una bona mesura, a no mirar prim; vull dir que li feia bona passada. I es donà el cas que en certa ocasió que vaig encertar en el pes, o sia que els cent grams eren justs a la balança, ben pesats, però no com de costum, la bona de na Margalida va reclamar... S'havia romput el costum, que ja era Llei!...

b. El cas d'en Miquelet: En Miquelet de Sa Calatrava era un jove una mica disminuït físicament i mentalment, que treballava al servei de neteja de l'Ajuntament de Ciutat. Servei que fins que arribà el batle Ramon era conceptuat pejorativament de "femetes", i el batle Ramon, el dignificà, dotant els treballadors d'uniformes dignes, carretets i altres

eines de treball decents, fins arribar a les agradores mecàniques. El matí, quan sortia de ca seva (en Miquelet), si portava un duro a la butxaca, aquest duro feia que en arribar a la primera bodega (li agradava el vi més que a en Matas sortit retratat!) a l'hora de berenar estava eixut. Però com que tothom l'estimava, no quedava mai sense berenar. S'aturava al forn de Ca'n Borràs i se'n duia un llonguet, acte seguit aterrava per la botiga de Ca'n Bruno o per la carnisseria del Call i trobava alguna cosa per afegir al panet. Record amb simpatia la manera com es comportava. Entrava amb el panet amb una mà i l'altra mà dins la butxaca, demanant: —"L'amo! Un duro de sobrassada"— i jo li responia: —A què ve rastrejar amb la mà a la butxaca si no dus cap cèntim?—. "Sí", responia ell. —"Un duro de sobrassada o un botifarró, és igual"— I amb el botifarró o el tros de sobrassada per afegir al llonguet, acabaven la comèdia. Era costum de molt de temps. Era un bon costum!... Quant de sentiment ens causà a tota la barriada la notícia de la mort d'en Miquelet, esdevinguda per atropellament per un camió...

c. A un cafè de Maria: Hi havia un senyor que tots els matins, aprop de migdia, entrava al Cafè i no anava directament al taulell per beure una copa, o a seure a una taula per "prendre" un cafè, com feia tothom. No. Aquell senyor anava directament a la taula on hi havia el diari, per endur-se'l a llegir a la cuina del cafè, i si es donava el cas que algun client l'estava llegint hi havia el costum de donar-lo a aquell senyor... I com no podia ser d'altra manera, arribà el dia que l'home que llegia el diari no s'avingué a cedir-lo, i aquell senyor armà una escandalera donant sortida al caciquisme barat que portava dintre... Era un mal costum...

Podríem seguir tractant de costums que acaben en lleis. Per als qui anam a missa els diumenges, aquest costum arriba a ser una obligació i no solament una devoció. I quants n'hi ha que no es poden perdre un dimecres de mercat a Sineu? Tenen aquest costum des de sempre. Altres no deixen, no poden perdre, un capítol del "culebrón" de moda de la tele! Quants són els qui no es poden perdre un partit de futbol?... Són costums! I així seguiríem referent a costums...

Totes aquestes consideracions de literatura barata vénen a compte perquè volia referir-me a un determinat costum, un bon costum, diria jo, que desgraciadament se n'ha anat a l'orri. I toca la nostra revista Fent Carrerany. Des dels seus inicis aquesta revista ha tengut el costum, a més d'informar-nos dels assumptes generals locals, de també donar-nos compte de les "cosetes" que passen per la nostra Casa de la Vila, del comportament dels nostres administradors que un dia elegírem. I aquí vull recordar, com exemple, aquells escrits signats pel mateix Alcalde aleshores, com "Des del Balcó de la Sala" i altres; així com també escrits de regidors que mostraven la seva inquietud, els seus propòsits i desitjos. També són dignes de

recordar aquelles col·laboracions d'aspirants a direcció política que repetidament feien constar la seva preocupació per tot allò que afectava el municipi. Tot això, diria jo, a més d'interessant i de l'agrat del lector, en quedar estampat a les pàgines de la revista, també queda com a matèria d'història. Donar compte detallat de les sessions plenàries de l'Ajuntament, com es descrivia a les pàgines de la revista, era cosa agradable per a tothom, repetesc, perquè governar en Democràcia —govern del poble i per al poble— és donar compte als electors del comportament dels elegits, tota vegada que aquells volen saber si l'elegit es comporta com anuncià als programes electorals. I, com he dit, de tot això els lectors de la revista n'eren coneixedors fins fa poc temps. Era costum de la revista, relatar-ho. I aquest bon costum s'ha anat perdent d'un temps cap aquí. I un no ho comprèn i s'estranya. Assabentar-nos per exemple, per un diari de Ciutat, que a Maria es volen fer vivendes protegides, no deixa de ser un absurd i un disbarat. Fent memòria i consultant Fent Carrerany, trobarem que la darrera vegada que tenguérem notícies, els lectors de la revista, de "coses" del nostre Ajuntament, va ser quan es publicà la composició del nou Consistori, núm. 155, juliol 99. Sessió: Elecció de batle i composició del Consistori... "en una sala plena, atiborrada de gent". Què les sessions són públiques?, Què qui hi té interès hi pot assistir? ... Ja ho sabem! Però no és això! Ens preguntam: Si abans es publicava, perquè no ara?... No és aficar-me allà on no hi tenc cap dret! És solament un comentari d'un subscriptor de sempre que gaudeix en constatar que la revista ha alcançat i sobrepassat el núm. 175, fet impensat per molts de mariers de poca fe. No sent altre el motiu d'aquesta intervenció vos saluda el vostre amic.

Miquel Oliver i Roig

Maria, 14 d'abril de 2001

PD. No em digueu que no! Ha sortit a tots els telenotícies i a totes les portades dels periòdics. Em referesc a aquells Tres Senyorots que com a "perdonavides" sortiren a anunciar-nos la "bona nova" —un grandot i els altres dos més petitets—. I contem, les males llengües com és natural, que el més primet —el del "Centro", amb cara d'empeguet, digué a l'altre petitet però més rabassudet que tenia a la seva dreta (o seria extremadreta?): -Vist que els teus han pujat el butà, per segona vegada en tres mesos i que ja costa 1449 pessetes, o sia, un 30% més car que fa un any, hauríem de mirar d'acontentar aquest grandot de la mà esquerra per així jo poder seguir cantant allò de "ESPAÑA VA BIEN"! I diuen que el cap dels grossos recomanà augmentar en un 2% els camarades del grandot, així com també els pensionistes que per poc que sigui ja es conformen. I així ho acordaren! I s'abraçaren tots tres com a bons germans per no dir com a "padrecitos". I què no és guapo això? Trenta a dos!!!

CARRERANY ESPORTIU

Club Ciclista Maria de la Salut

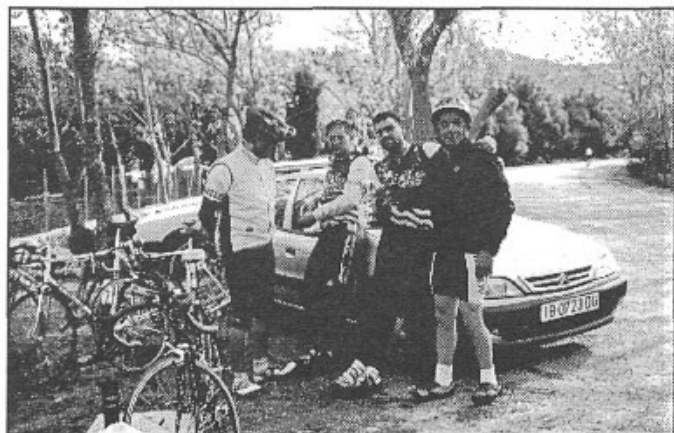
PUJADA A LLUC ABRIL 2001

Un any més, el passat Divendres Sant, dia 13 abril, els components del *CLUB CICLISTA MARIA DE SALUT*, anàrem a LLUC.

A les 8 del matí era la presentació a la Plaça des Pou per, una vegada tots presentats, fer la foto oficial.

Enguany no en faltà cap, tothom arribà d'hora amb els equipatges i les bicicletes ben netes. Férem la foto, que acompanya aquest escrit, i a les 8.30 partírem cap a Llubí, Inca, Selva.... I arribàrem a LLUC devers les 10.15, on en Pedro Morro i Antoni "Fiquet", amb el cotxe, esperaven l'arribada de tots. Com cada any en Bernat Ribas aportà

Recuperant forces a l'arribada a Lluc

les taronges, uns berenaven i altres descansaven.

Després d'uns vint minuts anàrem tots plegats a veure la Mare de Déu, i a comprar les preceptives cintes, en Pep Payeras, com cada any, comprà un nou tom de Les Rondalles Mallorquines, aviat acabarà la col·lecció. Ja tots satisfets tornàrem cap a Maria, però voltant per Pollença, que hi ha més bona carretera, és una vergonya

l'estat en què es troba la carretera de Caimari a Lluc, la baixada cap a Pollença fou molt ràpida i meravellosa per les seves vistes.

Ens arplegàrem a Pollença i devers les 11.45 partírem cap a Sa Pobla, Muro... i sobre la una i quart arribàrem a Maria.

Una bona dutxa i a les dues a SES TORRES on ens esperava una bon dinar per recuperar l'esforç dels 85 km. Ens acompanyaren al dinar, en Lluc Bunyola, Joan Estarellas i en Toni Mestre, brindàrem amb cava i no faltà, els tres caires i un bon puret - cubà -

Ja devers les quatre mitja / cinc, aixecàrem els peus i cap a casa.

Als catorze valents que anàrem a Lluc foren: NADAL FERRIOL - debutant- MIQUEL ARBONA, BERNAT RIBAS, PEP PAYERAS, MIQUEL PERELLÓ, JOAN MAS, PEP FERRIOL, LLORENÇ NADAL, MIQUEL MOREY, PERE FERRIOL, PEP SABATER, MIQUEL SALOM, ESTEVE BERGAS I BIEL VANRELL.

**MOLTS D'ANYS PER A TOTS.
PEP FERRIOL TORELLÓ. ABRIL 2001**

Després de l'esforç...un bon dinar!!

XVII PLA DE MALLORCA

Després d'uns quants d'anys de no participar-hi, el Club Ciclista de Maria de Salut, enguany participarà a les cinc etapes previstes d'aquesta XVII edició del PLA DE MALLORCA. Hi participen els clubs ciclistes de les localitats de Lloret, Sencelles, Muro, Santa Margalida, Petra, Villafranca, Sant Joan, Maria de la Salut, Ariany, Montuiri i Sa Pobla.

Enguany hi ha una novetat important en relació a les passades edicions. Hi haurà dues sortides: una anomenada PLA PETIT, on es correran una trentena de kilòmetres, i el PLA DE MALLORCA que constarà d'uns 70/80 kms. Els ciclistes de Maria participarem al PLA PETIT.

Les etapes són les següents:

PRIMERA ETAPA, DISSABTE DIA 12 MAIG, a les 15 hores, sortida de SA POBLA passant per MURO, SANTA MARGALIDA, SON TOVELL, LLUBI i SA POBLA.

SEGONA ETAPA, DIUMENGE 20 DE MAIG, a les 09 hores, sortint de ES CRUCE, PETRA, SANTA MARGALIDA, SON TOVELL, SA SERRA, SINEU, SANT JOAN, PETRA i RESTAURANT ES CRUCE.

TERCERA ETAPA, DISSABTE DIA 26 MAIG, cronometrada individual amb sortida i arribada a SA POBLA, passant per BUGER. A les 15 hores.

QUARTA ETAPA, DIUMENGE DIA 3 DE JUNY, a les 09 hores, sortida de MONTUIRI i passant per LLORET, SANT JOAN, SON COSTA, MONTUIRI, LLORET, SANT JOAN, i MONTUIRI.

CINQUENA ETAPA, DIUMENGE DIA 10 JUNY, a les 09 hores, sortint de SINEU i passant per LLORET, carretera vella de SINEU, SINEU, LLORET, creuer de PINA, Carretera vella de SINEU, sa llimonera i SINEU.

Com es pot comprovar, enguany no passarà pel nostre poble, per raons burocràtiques, ja que fa molt de temps que es programaren les etapes, i desconexien la nostre participació.

El corredors de Maria, inscrits son: MIQUEL MOREY MAS, ESTEVE BERGAS BUNYOLA, PEP FERRIOL TORELLO, MIQUEL SALOM FERRIOL, JOAN MAS VIVES i LLORENÇ NADAL TORRES, "UN BON RAMELLET".

ALTRES NOTICIES CICLISTES

El passat diumenge de PASCUA es celebrà la XVIII edició de la clàssica PASQUA - ARIANY, hi participà un jovenet del nostre poble, en MIQUEL SALOM, el qual disputà la categoria aleví i quedà tercer, però s'ha de dir que no estava en bones condicions físiques perquè havia tengut el grip i havia estat dins el llit tota la setmana.

Ara comença la temporada i podrà demostrar la seva vàlua com a ciclista d'iniciació. Al llarg de la present temporada vos anírem informant dels resultats de les carreres.

Els tres patrocinadors del equipatge del Club Ciclista de Maria: Barberia Miquel Salom, Aguamar i Viatges Martel

Els Club Ciclista Maria de la Salut comença a caminar una altra vegada, si bé és cert que sempre hi ha hagut un grupet de mariers que mai han deixat d'anar amb bicicleta, almenys els diumenges a berenar i durant l'estiu a fer passetjades per les rutes més guapes de Mallorca: Formentor, Sa Calobra, Puig Major, etc. També es cert que com que el Club no estava legalitzat oficialment no es podia fer res a nivell d'organitzacions de carreres d'ambit federatiu. Després de moltes i llargues converses posarem fil a l'agulla i ha culminat amb la constitució de l'equip per córrer el Pla de Mallorca i ja hem començat a fer gestions per poder gaudir d'un horabaixa ciclista per les festes de Maria.

Per començar es nomenarà una Junta Gestora, que quedà constituïda amb les següents persones:

PRESIDENT: MIQUEL PERELLO

VICE-PRESIDENT: PEP SABATER

TRESORER: JOSEP FERRIOL

SECRETARI: MIQUEL MOREY

VOCALS: LLORENÇ NADAL, NADAL FERRIOL, MIQUEL SALOM, MIQUEL ARBONA i JOAN MAS.

El club ja s'ha constituït davant el notari de Sineu i ara ja hem presentats tots els papers a la Direcció General d'Esports del Govern de les Illes Balears. Una vegada tenguem tot arreglat començarem una campanya de socis i convocarem eleccions per elegir la nova junta directiva.

AJUNTAMENT DE
MARIA DE LA SALUT
XARXA DE BIBLIOTEQUES

Consell Insular de Mallorca

NOTÍCIES DE LA BIBLIOTECA

ACTES DEL DIA DEL LLIBRE

Dia 23 d'abril es realitzà un taller de Roses de Sant Jordi. Els nins i nines van preparant i moldejant la pasta.

En Pere ens mostra una de les primeres roses que hi hagué acabades.

"CONTES D'AMOR D'ARREU
DEL MÓN"

DE NA CATALINA
CONTACONTES

CONTES D'AMOR D'ARREU DEL MÓN

Na Catalina Contacontes tornà a estar entre nosaltres, el dia 27 d'abril, aquesta vegada per explicar contes a un públic adult.

Ens donà a conèixer la importància de la paraula i de les històries que expressen la manera de sentir dels diversos pobles de la terra.

Sabé entendre-nos amb l'amor d'una parella anglesa i fer-nos riure amb "Quan Jesús i Sant Pere anaven pel món".

